

MIGRAȚIA ȘI AZILUL

DEPARTAMENTUL
PENTRU EXECUTAREA
HOTĂRĂRIILOR
CURȚII EUROPENE
A DREPTURILOR
OMULUI

DG1

FIȘĂ TEMATICĂ

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

MIGRAȚIA , ȘI AZILUL

Aceste rezumate sunt efectuate pe
responsabilitatea exclusivă a Departamentului
pentru Executarea Hotărârilor Curții Europene
și nu obligă, în niciun fel, Comitetul de Miniștri.

Ediția engleză:
Migration and Asylum. Thematic Factsheet.
Department for the Execution of Judgments of
the European Court of Human Rights

Aceste rezumate sunt realizate sub
responsabilitatea exclusivă a Departamentului
pentru Executarea Hotărârilor Curții Europene și
nu angajează în niciun fel Comitetul de Miniștri.

Reproducerea extraselor (pană la 500 de cuvinte)
este autorizată, cu excepția scopurilor comerciale,
atata timp cat se păstrează integritatea textului,
extrasul nu este folosit in afara contextului,
nu oferă informații incomplete sau nu induce
in eroare in alt mod cititorul, datorită naturii,
domeniului sau conținutului textului. Textul
sursă trebuie intotdeauna menționat după cum
urmează „© Consiliul Europei, anul publicării”.

Toate celelalte solicitări privind reproducerea/
traducerea integrală sau parțială a documentului
trebuie adresate Direcției Comunicare, Consiliul
Europei (F-67075 Strasbourg Cedex sau
publishing@coe.int).

© Council of Europe Publishing
F-67075 Strasbourg Cedex
<http://book.coe.int>

Această traducere a fost realizată sub
responsabilitatea exclusivă a proiectului
„Consolidarea protecției drepturilor omului
ale refugiaților și migranților din Republica
Moldova” și nu obligă în niciun fel Departamentul
pentru Executarea Hotărârilor Curții Europene a
Drepturilor Omului sau Comitetul de Miniștri.

Fotografie copertă:
Imagine folosită sub licența Shutterstock.com

Această publicație nu a fost editată de către
unitatea editorială a SPDP pentru a corecta erorile
tipografice și gramaticale.

Copertă și machetă:
SC Promo Profit SRL

Tipărit de:
SC Promo Profit SRL

© Consiliul Europei, iulie 2024

Cuprins

1. ACCESUL PE TERITORIU ȘI RETURNĂRILE FORȚATE	7
1.1. Interzicerea relelor tratamente	7
1.2. Interzicerea expulzării colective	8
1.3. Căi de atac eficiente în cazul returnărilor forțate	9
1.3.1 Căi de atac eficiente în cazul returnărilor forțate din motive de securitate națională	10
2. PRIMIREA ȘI PROTECȚIA MIGRANȚILOR ȘI A SOLICITANȚILOR DE AZIL	12
2.1 Accesul la serviciile de primire și procedurile de azil	12
2.2 Primirea și protecția minorilor	13
3. PROTECȚIA ÎMPOTRIVA DISCRIMINĂRII ȘI A INFRAȚIUNILOR MOTIVATE DE URĂ	14
4. VIAȚA DE FAMILIE ȘI REÎNTREGIREA FAMILIEI	15
4.1 Măsuri menite să protejeze viața de familie și reîntregirea acesteia	15
4.2 Eliminarea discriminării în contextul reîntregirii familiei	16
5. DETENȚIA MIGRANȚILOR ȘI A SOLICITANȚILOR DE AZIL	17
5.1 Prevenirea relelor tratamente și îmbunătățirea condițiilor de detenție	17
5.2 Detenția minorilor	18
5.3 Temeiul legal și controlul judiciar al detenției	19
6. VICTIMELE TRAFICULUI DE FIINȚE UMANE	23
INDEXUL CAUZELOR	25

Migranții, solicitanții de azil și refugiații se bucură de drepturile omului și libertățile fundamentale consacrate în Convenția Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere faptul că, în temeiul articolului 1 din Convenție, statele contractante se angajează să garanteze oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor, drepturile și libertățile definite în aceasta. De asemenea, potrivit articolului 14 din Convenție și jurisprudenței Curții, nicio diferență de tratament bazată exclusiv sau într-o măsură decisivă pe originea etnică a unei persoane nu poate fi justificată într-o societate democratică contemporană.

Curtea a subliniat că problemele cu care statele se pot confrunta în gestionarea fluxurilor de migrație sau în primirea solicitanților de azil nu pot justifica recurgerea la practici incompatibile cu Convenția sau cu protocoalele la aceasta. Curtea a acordat o atenție deosebită solicitanților de azil considerați drept „un grup de populație deosebit de defavorizat și vulnerabil, care necesită o protecție specială”, precum și copiilor, a căror vulnerabilitate extremă are prioritate față de considerentele aferente statutului de migrant neregular.

Pe parcursul anilor, Curtea Europeană a elaborat o jurisprudență amplă în materie de migrație și azil, iar executarea hotărârilor relevante de către statele pârâte a contribuit la îmbunătățirea protecției drepturilor omului ale migranților, solicitanților de azil și refugiaților la nivel național. Prezenta fișă informativă prezintă exemple de măsuri generale și, în cazul în care este posibil, individuale, adoptate și raportate de către state, în contextul executării hotărârilor Curții Europene, în special referitoare la: accesul pe teritoriu și returnările forțate; primirea și protecția migranților și a solicitanților de azil; protecția împotriva discriminării și a infracțiunilor motivate de ură; viața de familie și reîntregirea familiei; detenția migranților și a solicitanților de azil; victime ale traficului de ființe umane.

1. ACCESUL PE TERITORIU ȘI RETURNĂRILE FORȚATE

1.1. Interzicerea relelor tratamente

Pentru a preveni repetarea unor încălcări similare ca urmare a nerespectării unei decizii de expulzare din cauza măsurii provizorii emisă de către Curte, în mai 2010, Ministerul Justiției a expediat o circulară către toate curțile de apel italiene, subliniind obligația acestora de a respecta măsurile provizorii specificate de către Curte în temeiul Regulii 39 și de a evalua eventualele impedimente privind expulzarea, cum ar fi riscul unei încălcări a articolului 3 din Convenție în țara de destinație. Prin Decizia nr. 10636 din 3 mai 2010, Curtea de Casație a stabilit că toate instanțele trebuie să evalueze – înainte de expulzare, inclusiv pe motive de terorism – riscurile concrete cu care se poate confrunta migrantul în țara de destinație.

În cauza *Saadi*, ca urmare a hotărârii Curții, care a constatat existența unui risc de tortură și rele tratamente în cazul în care expulzările în Tunisia ar fi executate, toate hotărârile de expulzare emise împotriva reclamanților au fost anulate. În grupul Ben Khemais, hotărârile de expulzare emise împotriva tuturor reclamanților au fost anulate, dar niciunul dintre aceștia nu a solicitat permis de ședere în Italia.

ITA / Saadi

(37201/06)

Hotărâre definitivă la
28.02.2008

Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)215

ITA / Ben Khemais
(246/07)

Hotărâre definitivă la
06.07.2009

Rezoluție finală CM/
ResDH(2015)204

Ca urmare a hotărârii Curții, care a constatat încălcarea articolului 3, în legătură cu respingerea de către autorități a cererii de azil a solicitantului, modalitățile de evaluare a unui presupus risc de rele tratamente în cadrul procedurilor de azil au fost modificate, în 2007, printr-o directivă a Ministrului Justiției. Persoanele trebuie să demonstreze, în continuare, că au fost ținta unui proces de persecuție, dar în evaluare trebuie inclusă și situația generală din țară, inclusiv circumstanțele generale (spre exemplu, apartenența la un grup minoritar). În plus, au fost identificate grupuri specifice de solicitanți de azil („grupuri minoritare vulnerabile”, inclusiv, printre altele, *Reer Hamar (Ashraf)* din Somalia), în cazul cărora situația generală din țara lor de origine sugera că, la întoarcere, aceștia ar urma să fie expuși riscului de rele tratamente. Acești solicitanți de azil trebuie doar să prezinte detalii minore pentru a fi eligibili pentru un permis de ședere în scopuri de azil, în conformitate cu Legea privind regimul străinilor, din 2000. De asemenea, evaluarea nu se mai bazează exclusiv pe rapoartele de țară ale Ministerului Afacerilor Externe, ci și, tot mai frecvent, pe alte surse.

NLD / Salah Sheekh
(1948/04)

Hotărâre definitivă la
23.05.2007

Rezoluție finală CM/
ResDH(2010)10

Solicitantului i s-a acordat un nou permis de ședere în scopuri de azil, cu posibilitate de prelungire. În plus, autoritățile olandeze au dat asigurări că vor respecta principiul nereturnării, în conformitate cu articolul 3 din Convenție.

În această cauză, Curtea a constatat că expulzarea reclamantului și a familiei acestuia în Siria, unde primul reclamant fusese condamnat la moarte *in absentia*, ar contraveni articolului 3. Autoritățile au indicat faptul că, în virtutea efectului direct al Convenției și al jurisprudenței Curții Europene în dreptul suedez, comunicarea hotărârii autorităților competente ar fi o măsură suficientă pentru executare. În plus, în martie 2006, procedura de apel în cauzele care implică străinii a fost modificată. Comisia de Apel pentru Străini a fost înlocuită cu Tribunalele specializate pentru migrație, creându-se astfel un sistem de apel pe trei niveluri, Curtea Administrativă de Apel din Stockholm (*Kammarrätten I Stockholm*) fiind instanța de cel mai înalt nivel. De asemenea, concomitent a intrat în vigoare o nouă Lege privind regimul străinilor. Aceasta a stabilit reguli mai clare privind emiterea permiselor de ședere și a pus mai mult accent pe temeiurile de protecție.

SWE / Bader și Kanbor
(13284/04)

Hotărâre definitivă la
08.02.2006

Rezoluție finală CM/
ResDH(2010)112

În ceea ce privește reclamanții, în octombrie 2005 acestora li s-a acordat un permis de ședere permanentă.

În această cauză, Curtea a constatat că expulzarea solicitantului de azil, în Iran, fără a examina, în mod corespunzător, consecințele convertirii acestuia la creștinism după sosirea în Suedia, ar contraveni articolelor 2 și 3 din Convenție. Potrivit hotărârii Curții, întrucât reclamantul nu a repetat cererea pentru eliberarea unui permis de ședere, Agenția pentru Migrație a aplicat remediul legal extraordinar, solicitând asistență la Curtea de Apel pentru Migrație, care, în iulie 2016, a remis cauza spre reexaminare către Agenția pentru Migrație.

Agenția pentru Migrație a constatat că nu exista niciun temei pentru a pune la îndoială faptul că reclamantul participa, de câțiva ani, la adunări creștine, care au devenit publice, prin intermediul internetului. În plus, faptul că dosarul reclamantului a ajuns în fața Curții Europene a Drepturilor Omului a atras, de asemenea, atenția.

Prin prisma acestui fapt, Agenția pentru Migrație a tras concluzia că reclamantul a demonstrat că convertirea sa ar fi putut ajunge, în mod plauzibil, în atenția autorităților iraniene. Prin urmare, reclamantul risca să fie supus persecuțiilor pe motive de convingere religioasă, la întoarcerea în Iran. În aceste circumstanțe, în septembrie 2016, reclamantului i-a fost acordat un permis de ședere permanentă, împreună cu statutul de refugiat.

Ca răspuns la constatările Curții cu privire la riscul expunerii la rele tratamente a solicitanților de azil, în caz de expulzare în Somalia, autoritățile au informat că nu vor fi aplicate măsuri de expulzare în privința acestora, atâta timp cât situația din țară va rămâne, în mare parte, neschimbată și dacă aceștia ar fi expuși unui risc real de rele tratamente, cu încălcarea articolului 3 din Convenție. Reclamanților li s-a acordat drept de ședere temporară pe perioade limitate, în conformitate cu politica discreționară de acordare a dreptului de ședere a Agenției de Frontieră din Marea Britanie. În cazul în care Secretarul de stat conchide că situația din Somalia s-a schimbat de la promulgarea hotărârii Curții și că riscul prevăzut la articolul 3 nu mai există, reclamanților li se va acorda, de asemenea, un drept suspensiv de recurs intern, împotriva respectivei decizii.

La nivel general, pe lângă publicarea și difuzarea pe scară largă, ambele cauze au fost prezentate în Nota de Îndrumări Operaționale cu privire la Somalia, oferind asistenților sociali și factorilor de decizie pe probleme de azil, îndrumări privind abordarea principalelor categorii de cereri din țara respectivă.

SWE / F.G. (43611/11)

Hotărâre definitivă la
23.03.2016

Rezoluție finală CM/
ResDH(2016)355

UK / Sufi și Elmi
(8319/07, 1144/07)

Hotărâre definitivă la
01.12.2011

Rezoluție finală CM/
ResDH(2013)197

1.2. Interzicerea expulzării colective

Pentru a preveni repetarea unor încălcări similare privind detenția și expulzarea colectivă ilegală ale solicitanților de azil, începând din 2002, la sosirea în centrul de detenție al Oficiului pentru Străini, fiecare cetățean străin trebuie să primească o broșură de informare, care să precizeze, printre altele, posibilitățile de contestare a reținerii sau de depunere a reclamației cu privire la circumstanțele reținerii, precum și de a solicita asistență juridică. Vizita unui avocat nu poate fi interzisă. În iulie 2002, Ministrul de Interne a sesizat Directorul General al Oficiului pentru Străini *Office des étrangers* printr-o circulară, în care se menționa că, „în cazul unei cereri de suspendare a executării în cadrul procedurii de extremă urgență, a unui ordin de părăsire a teritoriului emis în privința unui solicitant de azil căruia i s-a refuzat șederea, ordinul nu va fi executat până la pronunțarea unei decizii a *Conseil d'État* asupra acestei cereri”. Procedurile referitoare la străini au fost reorganizate și, în 2007, prin noua legislație, a fost creată o nouă instanță administrativă, *Conseil du contentieux des étrangers*. *Conseil* hotărăște asupra contestațiilor împotriva deciziilor Comisariatului General pentru Refugiați și Apatrizi (*Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides* (CGRA)). Contestațiile împotriva acestor decizii au în prezent ca efect suspendarea de drept a executării. *Conseil* deține competența asupra retragerii și acordării statutului de refugiat sau protecției subsidiare, precum și confirmării refuzului sau anulării deciziei cu sesizarea CGRA. În cadrul executării hotărârii Curții în cauza *M.S.S.* au fost introduse căi de atac efective suplimentare.

BEL / Čonka
(51564/99)

Hotărâre definitivă la
05.05.2002

Rezoluție finală CM/
ResDH(2011)191

<p>Pentru a preveni repetarea unor încălcări similare ale articolului 3 pe care implică expulzarea colectivă a reclamantilor în Libia, după interceptarea acestora pe mare, în iulie 2012, autoritățile au sesizat Comitetul că interceptarea și returnarea forțată a navelor nu vor fi reluate. De asemenea, garanțiile cu privire la tratamentul solicitanților de azil, în special în ceea ce privește accesul acestora la procedurile interne relevante, vor fi aplicate, în mod consecvent, în toate circumstanțele, inclusiv în timpul operațiunilor militare și ale pazei de coastă în largul mării. Unitățile navale dețin instrucțiunile necesare în acest sens și, în cazul interceptării ambarcațiunilor de migranți, toți pasagerii trebuie să fie debarcați în Italia, unde pot solicita azil. Decretul legislativ 142/2015 a fost adoptat pentru punerea în aplicare a Directivei 2013/33/UE privind stabilirea standardelor de primire a persoanelor care solicită protecție internațională și a Directivei 2013/32/UE privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale. Acest decret prevedea, printre altele, pregătirea specială a ofițerilor de poliție care lucrează cu migranții.</p>	<p>ITA / Hirsi Jamaa și alții (27765/09)</p> <p>Hotărâre definitivă la 23.03.2012</p> <p>Rezoluție finală CM/ ResDH(2016)221</p>
<p>În ceea ce privește reclamantii, la momentul adoptării Rezoluției finale, nu se cunoștea unde se află nouă dintre aceștia. Autoritățile italiene au contactat autoritățile libiene, care au transmis numele reclamantilor autorităților regionale, au sesizat această problemă la nivel ministerial și s-au angajat să îi protejeze pe reclamantii de rele tratamente, în cazul găsirii acestora.</p>	

1.3. Căi de atac eficiente în cazul returnărilor forțate

<p>Pentru a remedia lipsa efectului suspensiv al cererilor de azil ulterioare (repetate) împotriva transferurilor forțate în temeiul Regulamentului Dublin II al UE, Curtea Constituțională a Austriei, în hotărârea sa din 26.02.2013 (G59/2013), referindu-se, în mod expres, la hotărârea Curții în prezenta cauză, a constatat că lipsa generală de protecție împotriva expulzării contravine principiului statului de drept și, prin urmare, este neconstituțională. Prevederea relevantă din Legea privind azilul a fost abrogată și modificată ulterior în 2013 și 2015. Articolul 12 lit. a) din Legea privind azilul prevede în prezent o examinare adecvată, în fiecare caz individual, a intereselor protejate legal de articolele 3 și 8 din Convenție. Astfel, autoritățile și instanțele austriece sunt în prezent obligate să examineze cererile de azil ulterioare în conformitate cu articolele 3 și 8 din Convenție, în timp ce solicitanții de azil (repetat) nu mai sunt expuși riscului de transfer forțat până când instanța națională nu va examina riscurile prevăzute în temeiul articolelor 3 și 8 din Convenție.</p>	<p>AUT / Mohammed (2283/12)</p> <p>Hotărâre definitivă la 06.09.2013</p> <p>Rezoluție finală CM/ ResDH(2018)376</p>
<p>În ceea ce privește reclamantul în speță, în urma aplicării unei măsuri provizorii în temeiul Regulii 39 din Regulamentul Curții, transferul acestuia în Ungaria a fost oprit. În iunie 2013, reclamantul a părăsit Austria, în mod voluntar, și procedura de azil a fost închisă.</p>	
<p>Ca răspuns la încălcarea constatată de către Curte privind accesul limitat, în practică, al solicitantului de azil reținut, la o cale de atac, în vederea contestării deciziei de îndepărtare pronunțate împotriva sa, garanțiile procedurale pentru cererile de azil depuse în timpul detenției, au fost consolidate prin reforma legii azilului, din 2015. Noua legislație prevedea înregistrarea automată a unei cereri de azil depuse în timpul detenției, conform unei proceduri accelerate simplificate și cu garanții procedurale, pentru a asigura eficacitatea căilor de atac ale deținuților, inclusiv posibilitatea de recurs la instanțele de contencios administrativ.</p>	<p>FRA / I.M. (9152/09)</p> <p>Hotărâre definitivă la 02.05.2012</p> <p>Rezoluție finală CM/ResDH(2017)340</p>
<p>Reclamantul a obținut statutul de refugiat.</p>	
<p>În 2010, Curtea a constatat o potențială încălcare a Convenției în cazul expulzării reclamantilor în Iran sau Irak, fără nicio evaluare de către autorități a riscurilor cu care aceștia s-ar putea confrunta în calitate de foști membri ai Organizației Mujahedinii Poporului. În plus, Curtea a criticat detenția ilegală a reclamantilor în așteptarea expulzării și lipsa accesului la un control judiciar al deciziei. Pentru a preveni repetarea unor încălcări similare, Legea privind regimul străinilor și protecția internațională, din 2013, a definit principiile și a stabilit procedurile referitoare la intrarea, șederea și ieșirea cetățenilor străini din Turcia și a înființat Direcția Generală de</p>	<p>TUR / Abdolkhani și Karimnia (30471/08)</p> <p>Hotărâre definitivă la 01.03.2010</p> <p>Rezoluție finală CM/ResDH(2021)419</p>

Gestionare a Migrației, sub conducerea Ministerului de Interne. Legea respectivă, împreună cu Regulamentul de punere în aplicare din 2016 și modificările din 2019, oferă garanțiile necesare împotriva oricărei detenții arbitrare, precum și căile de atac pentru controlul judiciar al acesteia și despăgubirile pentru detenția ilegală. Astfel, un cetățean străin poate fi îndepărtat numai pe baza unei decizii de îndepărtare, care poate fi însoțită de o decizie de detenție administrativă în așteptarea îndepărtării. Cetățeanul străin, reprezentantul legal al acestuia sau avocatul său pot contesta decizia de expulzare la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la data notificării. Cererea de apel se examinează în termen de 15 (cincisprezece) zile, iar decizia este definitivă. Cetățeanul străin nu poate fi expulzat pe durata recursului judiciar sau până la finalizarea procedurii de recurs. Sunt necesare clarificări suplimentare cu privire la efectul suspensiv automat ca urmare a intrării în vigoare a Decretului de urgență nr. 676, la 29 octombrie 2016. În acest sens, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a solicitat autorităților exemple de decizii ale Curții Constituționale, precum și ale altor instanțe naționale, pronunțate anterior și ulterior intrării în vigoare a Decretului nr. 676.

În ceea ce privește reclamanții, acestora li s-au acordat permise de ședere. După acceptarea cererii de azil, solicitantul Karimnia s-a mutat în Suedia, în ianuarie 2010. Locul aflării reclamantului Abdolkhani nu este cunoscut, începând din 1 noiembrie 2010, când i s-a eliberat ultimul permis de ședere.

Ca răspuns la constatarea Curții cu privire la o potențială încălcare a Convenției din cauza respingerii de către autorități a cererilor de azil ale reclamanților, fără a lua în considerare riscul real de rele tratamente în cazul întoarcerii în Iran, termenul limită pentru depunerea cererii de azil a fost prelungit de la 5 la 10 zile, în urma modificărilor din 1999 la Regulamentul privind solicitanții de azil. Termenul de 10 zile începe din ziua în care un solicitant de azil politic intră în Turcia pe căi legale sau ilegale. În plus, autoritățile competente au obligația de a efectua o evaluare a riscului ca o persoană să fie supusă relelor tratamente sau torturii în cazul în care este expulzată în țara sa de origine. În acest sens, autoritățile au oferit o serie de exemple ale deciziilor Consiliului de Stat. Din aceste exemple reiese că străinii nu sunt expulzați, în mod automat, după expirarea termenului de zece zile și că instanțele interpretează dreptul intern în conformitate cu angajamentele internaționale ale Turciei.

Autoritățile au acordat reclamanților statutul de refugiat.

*TUR / Jabari
(40035/98)*

*Hotărâre definitivă la
11.10.2000*

*TUR / D. și alții
(24245/03)*

*Hotărâre definitivă la
23.10.2006*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2011)311*

1.3.1 Căi de atac eficiente în cazul returnărilor forțate din motive de securitate națională

Curtea a constatat că autoritățile belgiene, până la returnarea forțată a reclamantului, nu au obținut asigurări diplomatice, precum că reclamantul, în privința căruia a fost emis un mandat de arest în Irak, pe baza legilor antiteroriste, nu va fi supus relelor tratamente la returnarea sa. Legea din 15 decembrie 1980 a fost modificată prin Legea din 19 ianuarie 2012, în conformitate cu Directiva Europeană 2008/115/CE315 și prevedea că expulzarea trebuie amânată în cazul în care expulzarea încalcă principiul „nereturnării”. În plus, în cazul imposibilității expulzării, pot fi adoptate măsuri preventive alternative la detenție pentru a preveni evadarea. De asemenea, pentru a clarifica competența teritorială a instanțelor naționale, au fost clarificate informațiile din fișa informativă pusă la dispoziția migranților plasați în centrele de detenție, în scopul informării acestora cu privire la procedurile de urmat pentru depunerea cererii de eliberare.

*BEL / M.S.
(50012/08)*

*Hotărâre definitivă la
30.04.2012*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2015)84*

Pentru a preveni repetarea încălcărilor din cauza lipsei de protecție împotriva arbitrarului în procedurile de expulzare din motive de securitate, din 2003, a fost instituit controlul judiciar al ordinelor de expulzare din motive de securitate națională, în baza practicii Curții Supreme Administrative și, ulterior, acesta a fost prevăzut, în mod expres, de Legea privind regimul străinilor, din 2007. Reformele legislative ulterioare, din 2009 și 2013, au introdus posibilitatea de a contesta legalitatea detenției în așteptarea expulzării și durata de detenție a străinilor în

*BGR / Al-Nashif și alții
(50963/99)*

*Hotărâre definitivă la
20.09.2002*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2015)44*

așteptarea expulzării, cu obligația instanțelor de a revizui legalitatea și necesitatea continuării detenției, la intervale de șase luni și la cererea deținutului sau din oficiu.

Aspectele neclarificate cu privire la funcționarea căilor de atac privind expulzarea cetățenilor străini din motive de securitate națională sunt abordate în grupul de cauze *C.G. și alții*, care rămâne sub supravegherea Comitetul de Miniștri.

Toți reclamantii care s-au aflat în detenție în așteptarea expulzării, au fost eliberați.

Ca răspuns la hotărârea Curții care a constatat că detenția reclamanților „din motive de securitate” fără un ordin de expulzare valabil a fost arbitrară și riscul de rele tratamente, în cazul expulzării în țara lor de origine, în octombrie 2012, Secțiunea 99 alin. (2) din Legea privind regimul străinilor, din 2008, a fost modificată. În prezent, detenția unui străin din motive de securitate este posibilă numai după emiterea unei ordonanțe de reținere.

Ordinul de expulzare în cauza *Al Husin și Al Husin nr. 2*, a fost anulat și a fost emis un nou ordin de expulzare fără indicarea țării. Reclamantul a fost eliberat din detenție în 2016, cu obligația de a se prezenta, în mod regulat, la organul de poliție, până la părăsirea țării. În cauza *Al Hamdani*, reclamantul a fost eliberat din detenție în 2011 și i s-a aplicat o măsură mai blândă. Cu toate acestea, la 2 mai 2012, reclamantul nu s-a prezentat în fața autorităților relevante și, de atunci, locul aflării acestuia a rămas neidentificat autorităților BIH. În consecință, deși a fost emis un ordin final de expulzare, Serviciul pentru Străini nu a emis și ordinul de îndepărtare de pe teritoriu.

BIH / Al Hamdani,

BIH / Al Husin și

BIH / Al Husin nr. 2

*(31098/10, 3727/08,
10112/16)*

Hotărâri definitive

la 09.07.2012,

09.07.2012,

25.09.2019

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)186*

Curtea a constatat că nu au fost asigurate garanțiile minime în cadrul procedurilor de azil, din cauza lipsei unui control judiciar efectiv cu privire la afirmația Serviciilor de Informații –bazată pe informații clasificate – potrivit căreia reclamantul prezenta o amenințare pentru securitatea națională, fapt ce a avut ca rezultat emiterea ordinului de expulzare. Drept răspuns, a avut loc o modificare a jurisprudenței Curții Superioare Administrative, fiind casate decizii similare ale instanțelor de contencios administrativ cu referirea cauzelor pentru rejudecare. Hotărârea a fost publicată, tradusă și distribuită pe scară largă. Aceasta este utilizată, de asemenea, și în activități de formare și creștere a gradului de conștientizare pentru judecători și avocați.

Autoritățile au confirmat faptul că solicitanta locuiește încă în țară, cu statut de rezidență nereglementat și că nu va fi expulzată. În acest scop, reprezentantul guvernului a informat serviciile relevante de migrație, azil și expulzare cu privire la obligațiile ce le revin în temeiul articolului 46 din Convenție. În plus, solicitantei i s-a acordat permisiunea de ieșire, de ședere în afara țării și de intrare repetată. De asemenea, acesta are dreptul de a solicita un permis de ședere sau cetățenia.

MKD / Ljatifi

(19017/16)

Hotărâre definitivă la

08.10.2018

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2019)192*

Pentru a preveni repetarea unei încălcări din cauza imixtiunii autorităților în viața privată a solicitanților, ca urmare a măsurilor de expulzare din motive de securitate fără temei legal și încălcarea garanțiilor procedurale, Ordonanța de Urgență nr. 194/2002 a fost modificată pentru a prevedea competența Curții de Apel București de a se pronunța asupra indezirabilității unui străin din motive de securitate, în cadrul unor proceduri contradictorii. Curtea de Apel trebuie să pronunțe o decizie motivată, în termen de 10 zile de la solicitarea procurorului. Recursul poate fi depus în termen de 10 zile la Înalta Curte de Casație și Justiție. Această instanță este obligată să pronunțe o decizie în termen de cinci zile de la primirea cererii de recurs. În cazuri justificate, pentru a evita producerea de pagube iminente, străinul poate solicita suspendarea executării hotărârii prin care a fost declarat indezirabil, până la încheierea procedurii de recurs.

ROM / Lupsa,

ROM / Kaya și

ROM / Abou Amer

*(10337/04, 33970/05,
14521/03)*

Hotărâri definitive

la 08.09.2006,

12.01.2007,

24.08.2011

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2015)50*

În ceea ce privește reclamanții, au fost anulate ordonanțele procurorului prin care au fost declarați străini indezirabili și li s-a interzis accesul pe teritoriul României (cauzele *Lupsa* și *Kaya*). În ceea ce privește reclamanții în cauza *Abou Amer*, autoritățile au informat Comitetul de Miniștri cu privire la disponibilitatea lor de a reexamina deciziile contestate, însă reclamanții nu au înaintat nicio cerere în acest sens.

2. PRIMIREA ȘI PROTECȚIA MIGRANȚILOR ȘI A SOLICITANȚILOR DE AZIL

2.1 Accesul la serviciile de primire și procedurile de azil

Potrivit hotărârii Curții prin care critica returnările din Belgia în Grecia în baza „Regulamentului Dublin II”, în ciuda riscurilor, în mod special, cel legat de condițiile precare de trai și a lipsei căilor de atac interne pentru contestarea deciziei de expulzare, autoritățile belgiene au încetat să mai returneze solicitanții de azil către Grecia, aplicând „clauza de suveranitate” din „Regulamentul Dublin II” (care prevede că Belgia poate examina cererile de azil în nume propriu, în cazul în care o returnare ar genera o situație de încălcare a articolului 3 din Convenție). De asemenea, „*Conseil du contentieux des étrangers*” (CCE), în contextul procedurii măsurilor provizorii („*en référé*”), și-a dezvoltat propria jurisprudență și, în februarie 2011, a emis o serie de decizii, care garantau că această procedură îndeplinește cerințele Convenției privind căile de atac efective. De asemenea, Legea din 10 aprilie 2014 a codificat și dezvoltat în continuare practica de acordare a azilului, subliniind, în mod special, obligația CCE de a lua în considerare toate probele de care dispune, în procesul de evaluare a acuzațiilor de încălcare a articolului 3. De asemenea, în contextul procedurilor de expulzare iminentă, toți solicitanții de azil (fie că sunt reținuți sau nu) pot face recurs cu privire la propria expulzare, cu efect suspensiv automat. În ceea ce privește reclamantul, acestuia i s-a acordat statutul de refugiat în Belgia, în mai 2012.

BEL / M.S.S.

(30696/09)

Hotărâre definitivă la
20.01.2011

Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)272

Ca răspuns la criticile din partea Curții, în special cu privire la accesul la procedura de azil și examinarea și controlul judiciar al cererilor de azil, autoritățile elene au efectuat o reformă a sistemului de azil, în mai multe etape. În primul rând, Legea 3907/2011 a instituit un Serviciu de Azil independent, o Autoritate de Apel și un Serviciu de Primire Inițială, operaționale din 7 iunie 2013, în baza Decretului prezidențial 113/13. Afluxul fără precedent de refugiați, solicitanți de azil și migranți în perioada 2015-2016 a necesitat adoptarea Legii 4375/2016, care a transpus Directiva 2013/32 UE în legislația națională și a introdus, printre altele, o cale de atac eficientă prin examinarea cererilor de azil de către Comisiile de Apel. Legea respectivă a fost modificată în continuare prin Legea 4540/2018, pentru a îmbunătăți gestionarea și a crește capacitatea oficiilor regionale de azil și a unităților autonome de azil, precum și a efectivului Serviciului de Azil. Această lege a transpus Directiva 2013/33/UE de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională [Directiva privind condițiile de primire], inclusiv, printre altele, a dreptului de a solicita asistență juridică și de a prezenta probe suplimentare în fața Comisiilor de Apel. Au fost înființate birouri regionale de azil și unități de azil autonome suplimentare, precum și centre de primire și identificare (CPI), care înlocuiesc fostul SPI, în timp ce primirea solicitanților de azil și a migranților a fost efectuată de personal instruit intern și de către Biroul European de Sprijin pentru Azil (BESA), în mod special, în ceea ce privește tehnicile de interviu a minorilor, a persoanelor vulnerabile și evaluarea probelor. A fost pusă la dispoziție o broșură de informare în 19 limbi pentru refugiați, resortisanți ai țărilor terțe și apatrizi cu privire la accesul la procedurile de azil și, de asemenea, publicată pe site-ul web al Serviciului de Azil. Serviciile de interpretare în aproximativ 37 de limbi pot fi furnizate la cerere de către ONG-ul METAdrasi și BESA.

GRC / M.S.S.

(30696/09)

Hotărâre definitivă la
21.01.2011

Planul de acțiune

Starea executării:
în curs

În perioada 2017-2019, s-a înregistrat o creștere semnificativă a numărului de cereri de azil, iar termenul de examinare a acestora în prima și a doua instanță s-a redus, indicând o îmbunătățire în urma reformelor adoptate anterior. În 2020, afluxul de refugiați a scăzut semnificativ, ceea ce înseamnă o scădere a numărului de cereri. În ianuarie 2021, numărul hotărârilor aflate pe rol, atât în prima, cât și în a doua instanță, s-a redus cu 44% comparativ cu ianuarie 2020, în timp ce durata medie de la preînregistrare până la emiterea unei hotărâri în primă instanță a crescut, în 2020, (205 zile) comparativ cu 2019 (189 de zile). Având în vedere întârzierile continue în cadrul procedurilor de azil și asistența juridică limitată, acordată pe durata acestor proceduri, sunt necesare eforturi suplimentare pentru a extinde accesul la procedurile de acordare a azilului și punerea în aplicare a acestora, în special în a doua instanță, precum și acordarea asistenței juridice.

În scopul remedierii deficiențelor privind accesul la procedurile de azil, care au dus la expulzarea colectivă în Grecia a migranților interceptați ca pasageri clandestini pe feriboturile sosite în portul Ancona, în perioada ianuarie 2008 - februarie 2009, autoritățile italiene au transpus Directivele 2013/33 UE și 2013/32 UE prin Decretul legislativ nr. 142/2015, care a încorporat, de asemenea, în legislația italiană, dreptul migranților de acces efectiv la procedurile de azil și, în acest scop, de obținere a informațiilor adecvate la sosire. În plus, Decretul Legislativ nr. 13 din 17 februarie 2017 prevede protecția internațională în cadrul secțiilor pe probleme de imigrare și protecție internațională ale tribunalelor districtuale, precum și completele de trei judecători pentru examinarea cauzelor privind protecția vieții și azilul. În ceea ce privește procedura de sosire, identificare, examinare medicală și procedurile administrative privind migrația care sosesc în porturile adriatice, sunt asigurate prin înființarea unui punct de asistență de urgență în porturi (Bari, Ancona și Veneția). Odată constatat statutul acestor persoane (solicitanți de azil sau persoane care așteaptă expulzarea), acestea sunt trimise la centrele de primire. Polițiștii de Frontieră permit intrarea pe teritoriul țării persoanelor care își exprimă dorința, chiar și în mod indirect, de a solicita protecție internațională și le direcționează către autoritățile desemnate să formalizeze, să proceseze și să examineze cererile de azil (*Questura* și Comisiile Teritoriale de Recunoaștere a Protecției Internaționale). Prezența funcționarilor publici, a ONG-urilor și a organizațiilor internaționale, în porturile de la Marea Adriatică, asigură disponibilitatea informațiilor privind procedura de acordare a azilului, interpretariatului și medierea culturală pentru migranți. Amploarea prezenței acestora este evaluată de Prefectul local ținând cont de numărul migranților care sosesc. Astfel, acordurile dintre Ministerul de Interne și organizațiile sus-menționate, se încheie pe o perioadă de un an, pentru a le oferi flexibilitatea necesară adaptării acestora la evoluțiile și schimbările intervenite în sosirile migranților. Agenții de poliție care operează la punctele de trecere a frontierei și agenții responsabili cu recepționarea cererilor de azil beneficiază de formare specifică în domeniul drepturilor omului și protecției internaționale, în conformitate cu legislația UE și cea națională.

ITA / Sharifi și alții
(16643/09)

Hotărâre definitivă la
21.01.2015

Rezoluție finală CM/
ResDH(2020)201

2.2 Primirea și protecția minorilor

Ca răspuns la hotărârea Curții, autoritățile au adoptat o serie de măsuri menite să îmbunătățească condițiile de primire și să asigure o mai bună protecție a minorilor neînsoțiți (MN), inclusiv instituirea, în 2019, a schemei „Niciun copil singur” și numirea, conform Legii 4554/2018, a unui Secretar Special pentru Protecția Minorilor Neînsoțiți (Ministerul pentru Migrație și Azil) în calitate de autoritate competentă pentru implementarea sistemului de tutelă. Se preconizează ca implementarea sistemului de „tutori profesioniști” să urmeze în diverse regiuni ale țării, în scopul protejării efective a intereselor superioare ale MN. Au fost puse în aplicare măsuri de protecție pentru MN cu vârste peste 16 ani, menite să sporească incluziunea socială și încrederea în sine, în baza Hotărârii Ministeriale din 2019 privind traiul/cazarea semi-independentă a MN cu vârste peste 16 ani.

GRC / Rahimi
(8687/08)

Hotărâre definitivă la
05.07.2011

Rezoluție finală
CM/ResDH(2023)259

3. PROTECȚIA ÎMPOTRIVA DISCRIMINĂRII ȘI A INFRAȚIUNILOR MOTIVATE DE URĂ

Cauza vizează discriminarea reclamanților – cetățeni ruși cu statut de imigranți neregulamentari – în ceea ce privește exercitarea dreptului lor la educație, întrucât aceștia au fost nevoiți să plătească taxe de școlarizare pentru a-și continua studiile secundare în școlile de stat din Bulgaria. Potrivit hotărârii Curții și făcând trimitere la aceasta, Curtea Supremă Administrativă a anulat Ordinul Ministrului Educației din 2009, prin care erau stabilite taxele de învățământ. Această decizie a fost confirmată, în iunie 2014, de un complet de cinci judecători al Curții Supreme Administrative. Se pare că este în continuare necesară introducerea unor reguli care să permită elevilor/studentilor defavorizați – indiferent dacă sunt sau nu rezidenți legali – să fie scutiți de astfel de taxe.

În ceea ce privește măsurile individuale, autoritățile bulgare au raportat că ambii solicitanți și-au finalizat studiile secundare fără a plăti taxe de școlarizare, nu au fost inițiate proceduri de executare împotriva lor în acest sens și au obținut permise de ședere.

Cauza vizează respingerea cererii reclamantului de acordare a unei indemnizații de dizabilitate, pe motiv că acesta era cetățean al unei țări care nu era semnatară a unui acord de reciprocitate relevant cu Franța. Începând cu data de 17.12.1991, reclamantul a beneficiat de indemnizația minimă de asigurări sociale. Pentru a preveni repetarea acestei discriminări, o lege adoptată la 11 mai 1998 a anulat cerința de cetățenie contestată.

Reclamantului i s-a acordat indemnizația de dizabilitate începând cu 1 iunie 1998.

Pentru a preveni tratamentul discriminatoriu, pe viitor, al străinilor cu reședință permanentă și temporară privind accesul acestora la alocația pentru copii, în iulie 2004, Curtea Constituțională Federală a reținut că Secțiunea 1 alin. (3) din Legea privind alocațiile pentru copii, în vigoare din ianuarie 1994 până în decembrie 1995, era incompatibilă cu dreptul la tratament egal în temeiul articolului 3 alin. (1) din Legea Fundamentală germană și a solicitat legiuitorului să modifice Legea privind alocațiile pentru copii, până la 1 ianuarie 2006. Noua lege privind dreptul străinilor la alocații pentru copii a intrat în vigoare cu dată retroactivă, la 1 ianuarie 2006, și a eliminat deficiențele constatate de către Curte.

Ca răspuns la hotărârile Curții prin care critică caracterul rasist al agresiunilor asupra reclamantului și problemele ulterioare din ancheta poliției și a instanțelor, au fost adoptate o serie de măsuri pentru combaterea infracțiunilor motivate de ură, în mod special, prin intermediul poliției și a procurorilor specializați în investigarea infracțiunilor motivate de ură. De asemenea, au fost create o linie fierbinte 24/24 ore și o platformă online pentru raportarea acțiunilor potențial rasiste. În plus, Legea nr. 4356/2015 a instituit Consiliul Național împotriva Rasismului și Intoleranței – un organism consultativ interministerial, care elaborează politici și promovează inițiative pentru protecția persoanelor și grupurilor împotriva infracțiunilor motivate de ură, în timp ce în cadrul Ministerului Justiției a fost înființat un grup de lucru format din reprezentanți ai tuturor părților interesante relevante în acest domeniu, în scopul colectării și consolidării datelor privind incidentele rasiste. De asemenea, în decembrie 2018, procurorul Curții de Casație a emis o circulară prin care reamintește obligațiile care decurg din Convenție și Constituția Greciei și îndemnând toți procurorii să manifeste severitate corespunzătoare în abordarea actelor de violență pe motive de rasă. Din partea autorităților, în continuare, sunt necesare date statistice detaliate și actualizate privind violența rasistă, inclusiv informații privind rezultatele obținute în acest domeniu, pentru a permite Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei să efectueze o evaluare amănunțită a progreselor realizate în ceea ce privește executarea acestor hotărâri.

*BGR / Ponomaryovi
(5335/05)*

*Hotărâre definitivă la
28.11.2011*

*Planul de acțiune
Starea executării:
în curs*

*FRA / Koua Poirrez
(40892/98)*

*Hotărâre definitivă la
30.12.2003*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2010)99*

*GER / Niedzwiecki
(58453/00)*

*Hotărâre definitivă la
15.02.2006*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2011)11*

*GRC / Sakir
(48475/09)*

*Hotărâre definitivă la
24.06.2016*

*Starea executării:
în curs*

*GRC / Gjirkondi și alții
(17249/10)*

*Hotărâre definitivă la
21.03.2018*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2019)366*

4. VIAȚA DE FAMILIE ȘI REÎNTREGIREA FAMILIEI

4.1 Măsurile menite să protejeze viața de familie și reîntregirea acesteia

În anul 2013, așa cum reiese din circumstanțele cauzei, dispoziția contestată din Legea privind drogurile a fost abrogată pentru a preveni repetarea unei încălcări din cauza expulzării reclamantului cu interdicția ulterioară pe viață de a reintra în Grecia, în urma unei condamnări penale pentru trafic de droguri. Dispoziția de expulzare pe viață, care exista în Codul Penal, a fost abrogată. În prezent, instanțele pot dispune expulzarea ca măsură de securitate, pentru o perioadă maximă de 10 ani. De asemenea, reîntrirea este posibilă în baza unei cereri, care poate fi depusă peste 3(trei) ani de la expulzare. Persoanele condamnate care au relații de familie în Grecia sunt exonerate de acest termen limită, iar persoanele expulzate pot depune o nouă cerere de reîntrire, peste un an de la respingerea cererii anterioare.

GRC / Kolonja

(49441/12)

*Hotărâre definitivă la
19.08.2016*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2018)206*

În ceea ce privește reclamantul, care este căsătorit cu o cetățeană elenă și tată a doi copii, în 2017, consiliul competent de contravenții din Corfu a permis revenirea acestuia în Grecia.

În aceste cauze, Curtea a criticat, în mod special, tergiversările în procedurile de reîntregire a familiei și nerespectarea de către autorități a interesului superior al copiilor reclamantilor. Drept răspuns, au fost adoptate măsuri de reducere a termenului de procesare a cererilor de reîntregire a familiei, în special a beneficiarilor de protecție internațională - în 2009 au fost eliminate formalitățile în Franța și dovada relațiilor de familie a fost simplificată prin Legea nr. 2015-925 din 29 iulie 2015. Majoritatea oficiilor diplomatice sau consulare au adoptat măsuri pentru reducerea și monitorizarea termenelor de procesare a cererilor de acordare a vizelor privind reîntregirea familiei. În plus, ofițerii consulari și funcționarii Oficiului pentru Familiile Refugiate au beneficiat de formare specializată în materie de stare civilă și de reglementări privind acordarea vizelor. Sistemul de furnizare de informații potențialilor solicitanți de viză a fost îmbunătățit (inclusiv pe site-ul web al Oficiului pentru Imigrare și Integrare).

FRA / Senigo Longue,

FRA / Mugenzi și

FRA / Tanda-

Muzinga

*(19113/09, 52701/09,
2260/10)*

*Hotărâri definitive la
0.10.2014, 10.10.2014,
10.10.2014*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2019)297*

Cauza vizează încălcarea vieții private și de familie a reclamantului ca urmare a refuzului de reînnoire a permisului de ședere și expulzării ulterioare din Lituania, unde locuiau cei doi copii și soția sa, exclusiv în baza unui raport al Departamentului Securității de Stat, clasificat drept „secret”. În mai 2007, Curtea Constituțională a clarificat dispoziția legală aplicabilă, în special, articolul 57 din Legea privind procedurile administrative, subliniind că „nicio hotărâre judecătorească nu poate fi întemeiată total pe informații clasificate drept secrete și care nu sunt cunoscute părților în cauză”.

LIT / Guljiev

(10425/03)

*Hotărâre definitivă la
16.03.2009*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2010)175*

În ceea ce privește reclamantul, în mai 2009, Departamentul pentru Migrație l-a exclus pe reclamant din lista națională cu interdicții de intrare.

Pentru a asigura proporționalitatea și interesul superior al copiilor atunci când este refuzată emiterea permisului de ședere unui părinte migrant, Guvernul a reamintit Serviciului de Imigrare și Naturalizare importanța unei evaluări amănunțite a circumstanțelor specifice fiecărui caz în parte și a recomandat ca această evaluare să fie mai transparentă în procesul de luare a deciziilor. În consecință, au fost revizuite ghidurile relevante pentru Serviciul de Imigrare și Naturalizare. Un rezumat al hotărârii și măsurilor adoptate au fost sintetizate în raportul anual al Guvernului către Parlament.

NLD / Jeunesse

(12738/10)

*Hotărâre definitivă la
03.10.2014*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2015)145*

Reclamantului i s-a eliberat un permis de ședere temporar, valabil în perioada 03.10.2014 - 03.10.2019.

Încălcarea, în speță, a fost rezultatul refuzului autorităților de a permite fiicei reclamantei să se alăture acesteia și familiei sale adoptive în Țările de Jos. În 2006, potrivit hotărârii Curții, a fost adoptată o nouă politică privind dreptul la reîntregirea familiei a minorilor cu un părinte migrant, cu drept de ședere legală în Țările de Jos. Criteriul „legăturilor de familie reale” utilizat în temeiul dreptului intern pentru determinarea dreptului la reîntregirea familiei este prezumat dacă există viața de familie prin prisma interpretării de către CEDO a articolului 8. În 2010, fiicei reclamantei i-au fost eliberate viza de intrare urmată de un permis de ședere.

NLD / Tuquabo-Tekle și alții
(60665/00)

Hotărâre definitivă la
01.03.2006

Rezoluție finală CM/
ResDH(2010)108

Pentru a preveni repetarea încălcării vieții de familie, ca urmare a măsurilor adoptate în temeiul rezoluțiilor împotriva terorismului ale Consiliului de Securitate al ONU (CS ONU), care conduc la restricții nejustificate a circulației transfrontaliere, hotărârea Curții a fost publicată și distribuită, pe scară largă, în toate cantoanele, autoritățile federale și instanțele care au executat-o pe deplin. De asemenea, autoritățile elvețiene și-au continuat eforturile și au înaintat propuneri Consiliului de Securitate al ONU menite să îmbunătățească respectarea statului de drept la includerea și excluderea persoanelor în/din listele de sancțiuni ale ONU (includere/excludere) și să consolideze rolul Ombudsmanului. În plus, autoritățile elvețiene au cooperat cu Ombudsmanul în cazuri specifice. Aceste proceduri au avut întotdeauna ca rezultat excluderea persoanelor în cauză din lista ONU. La 25 februarie 2011, Elveția și Ombudsmanul au încheiat un acord prin care Ombudsmanul are acces la informațiile clasificate și/sau confidențiale care stau la baza listelor individuale. În cele din urmă, Elveția s-a angajat să depună eforturi pentru a consolida legitimitatea sancțiunilor și coerența sancțiunilor CS ONU cu Convenția.

SUI / Nada (10593/08)

Hotărâre definitivă la
12.09.2012

Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)297

Sancțiunile aplicate reclamantului au fost ridicate din octombrie 2009. Reclamantul a obținut permisiunea de a intra și de a tranzita țara.

4.2 Eliminarea discriminării în contextul reîntregirii familiei

În mai 2017, noua legislație a abrogat regula de 28 de ani contestată din Legea privind regimul străinilor, care a condus la discriminarea indirectă în procesarea cererilor de reîntregire a familiei în cazul persoanelor care dețineau cetățenia daneză de mai puțin de 28 de ani. Anterior acestei modificări, Ministrul Imigrării și Integrării a publicat, de asemenea, un Memorandum privind consecințele juridice ale hotărârii Curții, iar Serviciul de Imigrări a aplicat Legea privind regimul străinilor în conformitate cu interpretarea descrisă în memorandum.

DNK / Biao
(38590/10)

Hotărâre definitivă la
24.05.2016

Rezoluție finală CM/
ResDH(2018)155

În ceea ce privește reclamantii, dosarul acestora privind reîntregirea familiei a fost redeschis în 2016 și trimis către Serviciul de Imigrări pentru reexaminare. Cu toate acestea, familia a solicitat închiderea cauzei, deoarece erau stabiliți în Suedia.

În 2011, așa cum reiese din circumstanțele cauzei, Regulile de imigrare au fost modificate, pentru a pune capăt refuzului discriminatoriu de reîntregire a familiei soților post-zbor¹ al refugiaților, care aveau permis de ședere temporară în Marea Britanie, pentru a se alătura soțului/soției (spre deosebire de soții căsătoriți) în străinătate, înainte de zbor, pentru care nu existau restricții de a se alătura soților/soțiilor lor). Astfel, refugiaților cu permis de ședere temporară li se puteau alătura, în Marea Britanie și soții/soțiile lor „post-zbor”, pe durata șederii lor temporare.

UK / Hode și Abdi
(22341/09)

Hotărâre definitivă la
06.02.2013

Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)5

În ceea ce privește reclamanta, în iulie 2013 acesteia i s-a eliberat o viză de reședință temporară ca soție. Copiii cuplului au primit drept de intrare în Marea Britanie, pe termen nelimitat, în septembrie 2013.

În 2011, schema Certificatelor de licență a fost anulată, punând capăt practicii discriminatorii, care necesita aprobarea din partea guvernului și taxe pentru căsătoriile persoanelor supuse controlului imigrației (cu excepția cazului în care persoanele respective erau dispuse să se căsătorească în Biserica Anglicană).

UK / O'Donoghue
(34848/07)

Hotărâre definitivă la
14.03.2011

Rezoluție finală CM/
ResDH(2011)288

În ceea ce privește reclamantii, înainte de pronunțarea hotărârii, autoritățile le-au acordat un certificat de licență de căsătorie și aceștia s-au căsătorit.

1 „Soțul/soția post-zbor” se referă la o persoană care nu a fost soțul/soția unui refugiat înainte de sosirea acestuia într-o țară de azil.

5. DETENȚIA MIGRANȚILOR ȘI A SOLICITANȚILOR DE AZIL

5.1 Prevenirea relelor tratamente și îmbunătățirea condițiilor de detenție

În 2013, ca răspuns la hotărârea Curții privind relele tratamente la care a fost supus reclamantul pe durata detenției în izolator de poliție din Viena în așteptarea expulzării, în Codul penal austriac a fost introdusă o interdicție expresă a torturii (noua secțiune 312a). În prezent, pentru infracțiunea de tortură este prevăzută o pedeapsă cu privire de libertate de până la 15 ani, dacă vătămarea corporală a cauzat prejudicii permanente grave sau cu detenție pe viață, dacă tortura s-a soldat cu deces. Protocolul Opțional la Convenția Națiunilor Unite împotriva Torturii și a altor tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante a intrat în vigoare în ianuarie 2013, iar în iulie 2012 Consiliul Ombudsmanului a fost desemnat ca Mecanism Național de Prevenire (MNP). MNP monitorizează toate tipurile de centre de detenție în care efectuează vizite periodice. De asemenea, în 2010, Ministerul de Interne a emis mai multe circulare și instrucțiuni privind reglementarea utilizării forței în centrele de detenție.

În ceea ce privește reclamantul, acesta a fost eliberat în mai 1994, iar cererea sa de azil a fost ulterior admisă.

AUT / Palushi

(27900/04)

*Hotărâre definitivă la
22.03.2010*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2018)275*

În cauză, Curtea a constatat încălcări din cauza incapacității autorităților de a asigura protecție corespunzătoare sănătății reclamantului, bolnav de SIDA, deținut în legătură cu expulzarea. Ca răspuns la hotărârea Curții, *Office des étrangers* a emis instrucțiuni către serviciile medicale, care funcționează în centrele de detenție pentru a garanta accesul permanent al străinilor la personalul medical și la medici, pentru a asigura o mai bună monitorizare a îngrijirii medicale a acestora. De asemenea, medicii de la *Office des étrangers* în prezent au sarcina de a efectua un prognostic al evoluției unei probleme de sănătate și de a întocmi un certificat medical standard, în care să indice boala, gradul de severitate a acesteia și tratamentul considerat necesar. În plus, în urma transpunerii, în 2012, a Directivei 2008/115/CE („Directiva privind returnarea”) dreptul belgian a acordat preferință returnării voluntare, precum și alternativelor la detenție. În cele din urmă, au fost introduse noi prevederi privind procedurile în fața *Conseil du contentieux des étrangers* și a *Conseil d'État*, ca urmare a modificării, în 2014, a Legii privind regimul străinilor, din 1980, care obligă autoritățile să ia în considerare cele mai recente certificate medicale în evaluarea situației.

În ceea ce privește reclamanta, acesteia i s-a acordat un permis de ședere pentru reintregirea familiei, pe baza concubinajului legal cu un rezident olandez.

BEL / Yoh-Ekale

Mwanje (10486/10)

*Hotărâre definitivă la
20.03.2012*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2016)213*

Pentru a preveni încălcări similare, din cauza detenției solicitanților de azil, timp de 20 de zile, în zona de așteptare a aeroportului internațional, legislația privind azilul a fost modificată, în 1994 (după examinarea circumstanțelor cauzei). Conform legislației modificate, străinii nu pot fi reținuți într-o zonă de așteptare a aeroportului mai mult de 20 de zile, în timp ce pentru detenția pe perioade mai mari de 4 și 12 zile este necesară autorizare judiciară. În plus, în timpul aflării în detenție într-o zonă de așteptare, străinii pot solicita servicii de interpretariat și medicale, precum și comunicarea cu un avocat sau cu orice altă persoană la alegere. Normele de procedură și asistența juridică au fost reglementate prin Decretul din 15 decembrie 1992. De asemenea, Decretul din 2 mai 1995 stabilește condițiile de acces în zonele de așteptare pentru delegații ÎCNUR și asociațiile umanitare.

FRA / Amuur

(19776/92)

*Hotărâre definitivă la
25.06.1996*

*Rezoluție finală
DH(98)307*

<p>Ca răspuns la constatările Curții, printre altele, privind relele tratamente din cauza condițiilor precare de detenție în centrele de detenție ale poliției, în vederea expulzării reclamantului, Sediul Poliției din Bulevardul Alexandras (Atena) nu a mai fost utilizat pentru detenția străinilor în așteptarea expulzării. Centrul de Detenție Drapetsona a fost renovat în 2005 și găzduiește deținuți care așteaptă expulzarea, numai pentru perioade foarte scurte de timp. Mai mult, au fost deschise noi centre de detenție pentru străini în Atena, Chios, Samos, Lesbos și Corfu, precum și au fost efectuate lucrări de modernizare a centrelor de detenție existente din Rodopi, Mytilini și Pireu. În plus, a fost adoptată o lege care stabilește un termen de detenție în așteptarea expulzării de cel mult trei luni. Detenția străinilor care urmează a fi expulzați în temeiul unei hotărâri judecătorești este în prezent revizibilă de către procuror și instanțe.</p>	<p>GRC / Dougoz (40907/98) <i>Hotărâre definitivă la</i> 06.06.2001 <i>Rezoluție interimară</i> DH(2005)21 <i>Rezoluție finală CM/</i> ResDH(2009)128</p>
<p>Ca răspuns la hotărârea Curții privind, printre altele, condițiile degradante de detenție și de viață ale solicitanților de azil, în 2019 și 2020, autoritățile, în strânsă cooperare și coordonare cu organizațiile active în domeniu, au luat măsuri pentru a încerca să asigure că solicitanții de azil beneficiază de condiții de cazare decente, adaptate nevoilor lor. În general, o cerere de cazare este examinată în baza anumitor criterii, printre care predomină criteriul de vulnerabilitate (de ex., femeile însărcinate), precum și caracteristicile etnice. Solicitanților de azil li se asigură cazare atât în cadrul Programului ESTIA („Suport de urgență pentru integrare și cazare” condus de ICNUR), cât și în cadrul structurilor guvernamentale. Pe durata șederii acestora în cadrul structurilor guvernamentale, tuturor solicitanților de azil li se oferă hrană, articole de igienă personală, îmbrăcăminte și servicii de curățenie. În plus, în cadrul structurilor de cazare, se asigură asistență medicală primară și sprijin psiho-social de către unități speciale, care funcționează în fiecare structură. Serviciile medicale sunt disponibile, de asemenea, în clinicile din cadrul spitalelor de stat și unitățile medicale. În plus, din 2017, în cadrul Programului ESTIA, refugiații și solicitanții de azil eligibili beneficiază de ajutor financiar.</p>	<p>GRC / M.S.S. (30696/09) <i>Hotărâre definitivă la</i> 21.01.2011 <i>Planul de acțiune</i> Starea executării: în curs</p>

5.2 Detenția minorilor

<p>Pentru a preveni repetarea încălcărilor aferente detenției copiilor migranți neînsoțiți într-o unitate pentru adulți, o lege adoptată în 2012 a interzis detenția copiilor migranți neînsoțiți. În cazul în care există dubii cu privire la vârsta copilului, o lege adoptată în 2007 prevedea că, în cazuri excepționale, copilul poate fi reținut pentru o perioadă de maxim șase zile, iar determinarea vârstei se va efectua cu ajutorul medicilor specialiști. În plus, în temeiul unei legi din 2004, pentru fiecare copil migrant neînsoțit este numit un tutore. Tutorele are dreptul de a contesta un ordin de expulzare și trebuie să fie implicat în procesul de găsimă a unei soluții durabile pentru copil. În plus, conform unei legi adoptate în 2012, <i>Office des étrangers</i> trebuie să se asigure că, odată îndepărtat, un copil migrant neînsoțit va fi primit și îngrijit, în mod corespunzător, în țara de primire.</p>	<p>BEL / Mubilanzila Mayeka și Kaniki Mitunga (13178/03) <i>Hotărâre definitivă la</i> 12.01.2007 <i>Rezoluție finală CM/</i> ResDH(2014)226</p>
<p>În ceea ce privește reclamantii, la sfârșitul lunii octombrie 2002, copilul s-a reunit cu mama sa în Canada, în urma intervențiilor prim-ministrilor belgian și canadian.</p>	
<p>Potrivit hotărârii Curții cu privire la detenția copiilor migranți și a mamelor acestora, supuse expulzării, într-un centru de detenție care nu întrunește cerințele Convenției, o lege adoptată în 2011 prevede că, în principiu, copiii migranți și familiile acestora nu ar trebui să fie deținuți în instituții de tip închis. Detenția este permisă în locuri adaptate nevoilor familiilor cu copii și pentru o perioadă scurtă, numai în circumstanțe specifice sau în ultimă instanță, dacă familia nu a respectat condițiile de cazare în instituții de tip deschis. În plus, în prezent sunt disponibile diverse opțiuni de cazare a familiilor migranților sau a solicitanților de azil neregulamentari cu copii, cum ar fi cazarea în case individuale de tip deschis sau în centre de tip deschis pentru solicitanții de azil.</p>	<p>BEL / Muskhadzhiyeva și alții (41442/07) <i>Hotărâre definitivă la</i> 19.04.2010 BEL / Kanagaratnam și alții (15297/09) <i>Hotărâre definitivă la</i> 13.03.2012 <i>Rezoluție finală CM/</i> ResDH(2016)41</p>

Pentru a preveni repetarea detenției minorilor neînsoțiți (MN), în centrele de poliție în așteptarea îndepărtării de pe teritoriu, autoritățile elene au adoptat și pus în aplicare o serie de măsuri. În temeiul Legii 4554/2018, care transpune Directiva 2013/33 UE, Direcția Generală de Solidaritate Socială a Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Solidarității Sociale a fost desemnată drept organul competent pentru punerea în aplicare a sistemului de tutelă, în timp ce un regim special de reprezentare legală a minorilor era în faza finală în 2020. În scopul îmbunătățirii incluziunii sociale și independenței MN cu vârsta peste 16 ani, a fost emis Decretul Ministerului nr. 60207/2717/31-12-2019, care prevede traiul semi-independent supravegheat al acestora în apartamente. În noiembrie 2019, prim-ministrul elen a lansat schema „Niciun copil singur”, care a rezultat, printre altele, în transferul MN în alte state membre cu asistența Biroului European de Sprijin pentru Azil (BESA) pentru a implementa sistemul „tutorilor profesioniști”. În februarie 2020, Ministerul Migrației și Azilului a numit un Secretar Special pentru protecția MN.

În ceea ce privește reclamantul Rahimi, acestuia i s-a acordat un permis de ședere cu statut de refugiat.

GRC / Rahimi
(8687/08)

Hotărâre definitivă la
05.07.2011

Rezoluție finală CM/
ResDH(2019)154

Așa cum reiese din circumstanțele cauzei privind detenția ilegală în condiții precare a minorilor solicitanți de azil, a avut loc o revizuire de ansamblu a politicii naționale de imigrație, inclusiv eliminarea practicii reținerii automate a migranților la sosire. În decembrie 2015, a fost publicată o nouă politică de imigrație, elaborată în consultare cu ONG-urile și ICNUR: a se vedea CM/ResDH(2016)277 (grupul de cauze *Suso Musa*). Facilități corespunzătoare sunt destinate să asigure primirea inițială a minorilor, care nu mai sunt deținuți în centre de tip închis, ci în centre de tip deschis și adaptate nevoilor specifice ale acestora. Procedura de determinare a vârstei, criticată de Curte, printre altele, pentru durata ei, a fost îmbunătățită în sensul că, atunci când un solicitant de azil informează autoritățile cu privire la statutul său de minor, persoana respectivă este plasată direct într-un centru de primire de tip deschis și direcționată imediat către autoritățile medicale pentru evaluarea vârstei.

Ambii reclamanți au fost eliberați din detenție în aprilie 2013.

MLT / Abdullahi Elmi
(25794/13)

Hotărâre definitivă la
22.02.2017

Rezoluție finală CM/
ResDH(2017)366

5.3 Temeiul legal și controlul judiciar al detenției

Potrivit hotărârii Curții care critica detenția ilegală a străinilor cu statut ilegal, în zona de tranzit aeroportuar și continuarea ilegală a detenției acestora pentru un termen mai mare de 10 zile, în pofida unui ordin de eliberare, Direcția Generală a *Office des étrangers* a decis, în octombrie 2008, că nicio persoană nu va fi plasată în zona de tranzit, în urma unei hotărâri de eliberare pronunțate de instanțe.

BEL / Riad și Idiab
(29787/03)

Hotărâre definitivă la
24.04.2008

Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)92

Pentru a contracara detenția ilegală a solicitanților de azil, în special în zonele de tranzit aeroportuar și pentru a asigura accesul efectiv la controlul judiciar al acestora, Legea azilului 325/1999 a fost modificată în 2007, pentru a prevedea, în mod expres, faptul că, dacă siguranța, igiena, capacitatea sau alte motive împiedică plasarea străinului în centrul de primire din aeroportul internațional, alte unități de azil, desemnate de Ministerul de Interne și situate pe teritoriul țării, pot fi, de asemenea, considerate ca astfel de centre de primire. Același amendament a prelungit termenul de emisie a unei decizii privind cererea de protecție internațională, până la patru săptămâni, și a stabilit un proces decizional specific privind intrarea pe teritoriul statului. În ceea ce privește revizuirea deciziilor de detenție, noua lege nr. 101/2014, care a intrat în vigoare la 24 iunie 2014, a modificat legislația privind azilul și rezidența străinilor în Republica Cehă. Aceasta prevede că, în cazul în care o instanță anulează decizia Ministerului de Interne de a refuza intrarea unui străin pe teritoriu (și, astfel, dispune, *de facto*, detenția străinului în centrul de primire a zonei de tranzit aeroportuar), aceasta va avea ca rezultat eliberarea imediată a străinului și transferul acestuia într-un centru de azil situat pe teritoriul țării.

CZE / Rashed (298/07)

Hotărâre definitivă la
27.02.2009

Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)99

CZE / Buishvili
(30241/11)

Hotărâre definitivă la
25.01.2013

Rezoluție finală CM/
ResDH(2015)98

Pentru remedierea deficiențelor în revizuirea arestării/reținerii administrative în așteptarea expulzării unui străin, competența de revizuire a fost transferată instanțelor ordinare, prin Legea 2016-274 din 7 martie 2016, în vigoare din 1 noiembrie 2016, privind drepturile străinilor în Franța, care modifică Codul privind intrarea și șederea străinilor și dreptul la azil. Judecătorul administrativ își păstrează competența de a aprecia legalitatea măsurii de îndepărtare, care este executată prin detenție.

Nu s-a pus problema unor măsuri individuale, deoarece reclamantul a fost expulzat în Tunisia, înainte de pronunțarea hotărârii Curții.

FRA / A.M. (56324/13)

Hotărâre definitivă la
12.10.2016

Rezoluție finală CM/
ResDH(2017)153

Pentru a preveni detenția ilegală a solicitanților de azil, a minorilor neînsoțiți și a migranților cu statut neregulamentar, precum și lipsa unei căi de atac eficiente pentru a contesta legalitatea detenției, au fost adoptate o serie de măsuri. În ceea ce privește legalitatea detenției solicitanților de azil, în urma modificărilor aduse Legii 3907/2011, o astfel de detenție trebuie să aibă un caracter excepțional și poate avea loc decât în condițiile prevăzute de lege. În ceea ce privește migranții cu statut neregulamentar, din 2011, detenția resortisanților din țările terțe în privința cărora a fost emis un ordin de îndepărtare, poate fi dispusă numai dacă măsurile mai puțin coercitive nu sunt suficiente. În plus, orice termen de detenție va fi cât mai scurt posibil și va dura numai pe perioada executării măsurilor de expulzare. În plus, după modificarea Legii 3389/2005, în vigoare din ianuarie 2011, resortisanții țărilor terțe pot contesta legalitatea deciziilor prin care se dispune detenția lor. De asemenea, această lege le permite solicitanților să conteste condițiile lor de detenție, inclusiv acuzațiile privind starea de sănătate și vârsta lor. După caz, judecătorul poate dispune eliberarea sau transferul solicitantului într-un centru de detenție care oferă condiții de detenție mai bune.

GRC / S.D. (53541/07)

Hotărâre definitivă la
11.09.2009

Rezoluție finală CM/
ResDH(2020)315

Ca răspuns la criticile Curții privind lipsa de previzibilitate a legislației și lipsa unor prevederi care să stabilească un termen maxim de detenție a persoanelor în privința cărora a fost emis ordin de expulzare, articolul 74 din Codul penal, care reglementează ordonanțele judiciare de expulzare, a fost modificat prin articolul 23 din legea 4055/2012. Această prevedere stabilește perioadele maxime de detenție pentru persoanele în privința cărora a fost emisă o ordonanță judiciară de expulzare, precum și o procedură de revizuire periodică a legalității detenției acestora. Mai mult, autorităților responsabile cu decizia de prelungire a perioadei de detenție le-au fost impuse termene și, în cazul depășirii acestor termene, persoana în privința căreia a fost emisă o ordonanță judiciară de expulzare trebuie eliberată.

GRC / Mathloom
(48883/07)

Hotărâre definitivă la
24.07.2012

Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)232

În ceea ce privește reclamantul, Parchetul a admis cererea de eliberare a sa, care a avut loc în aprilie 2007, considerându-se că termenul rezonabil aplicabil detenției unei persoane, în privința căreia a fost emisă o ordonanță de expulzare, a expirat.

Pentru a preveni repetarea detenției neautorizate a migranților supuși îndepărtării, în martie 2012, Ministerul de Interne a fost înființat un grup de lucru în vederea evaluării cadrului național de reglementare a azilului și imigrației. Grupul de lucru a conchis că modificările aduse Legii privind imigrația, introduse la 26 mai 2011, așa cum reiese din circumstanțele cauzei, au abordat deja chestiunile criticate de Curte în hotărârea sa și au pus în aplicare standardele europene în acest domeniu, astfel cum se precizează în Directiva Consiliului 2008/115/CE din 16 decembrie 2008. Conform acestor modificări, procedurile și standardele au fost îmbunătățite pentru a îndeplini cerințele Curții cu privire la precizie și predictibilitate. În plus, au fost organizate sesiuni de formare pentru funcționarii din cadrul *Oficiului pentru Cetățenie și Migrație* și al *Serviciului de Stat Grăniceri*, pentru a asigura că drepturile și interesele legitime ale solicitanților de azil sunt luate în considerare în mod corespunzător atunci când se iau decizii cu privire la cererile de azil și se adoptă decizii de detenție.

LVA / Longa Yonkeu
(57229/09)

Hotărâre definitivă la
15.02.2012

Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)251

Pentru a preveni repetarea duratei excesive a procedurilor de apel privind detenția solicitanților de azil, o nouă Lege privind azilul a intrat în vigoare, în ianuarie 2016, care prevede termene specifice și revizuirea promptă a detenției unui solicitant de azil. Legea permite Serviciului de Stat Grăniceri să rețină un solicitant de azil pe un termen de până la 6 (șase) zile. Solicitantul de azil are dreptul de a contesta prin apel detenția, la Tribunalul districtual (municipal), în termen de 48 de ore, a cărei decizie va fi pronunțată în termen de 24 de ore. Solicitantul de azil participă la ședință și, dacă este necesar, este asistat de un interpret. Hotărârea Tribunalului districtual (municipal), care nu este contestată prin apel, trebuie transmisă solicitantului de azil și Serviciului de Stat Grăniceri, în termen de 24 de ore, asigurându-se, la necesitate, traducerea acesteia. Un solicitant de azil poate, în orice moment, să se adreseze instanței să revizuiască necesitatea detenției ulterioare.

LVA / Nassr Allah
(66166/13)

Hotărâre definitivă la
21.10.2015

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2016)192*

În ceea ce privește reclamantul, acesta a fost eliberat în octombrie 2013, și i-a fost emis un permis de ședere temporară pe o perioadă de un an, în baza statutului de protecție subsidiară acordat. Ulterior, reclamantul a părăsit țara și locul aflării sale actuale nu este cunoscut.

Ca răspuns la lipsa temeiului legal pentru detenția migranților în zona de tranzit aeroportuar, peste termenul legal, a fost adoptată Legea privind regimul străinilor din 2013. Aceasta prevede, în mod special, că perioada de detenție inițială a migranților nu poate depăși 90 de zile. Această perioadă poate fi prelungită până la un an. Plasarea în detenție și prelungirea acesteia trebuie să fie întemeiată pe o hotărâre judecătorească, care poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Legea prevedea, de asemenea, acordarea de despăgubiri străinilor care au fost deținuți în mod ilegal.

POL / Shamsa
(45355/99)

Hotărâre definitivă la
27.02.2004

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2008)15*

În cauză se face referire la detenția ilegală în așteptarea expulzării a unui solicitant de azil căruia i s-a respins cererea, din cauza nerespectării de către autoritățile naționale a criteriilor legii federale privind șederea și rezidența străinilor, având în vedere lipsa unor indicii concrete potrivit cărora străinul în cauză ar încerca să evite îndepărtarea de pe teritoriu. Având în vedere circumstanțele cauzei, Legea națională privind regimul străinilor, din 2005, a fost modificată odată cu intrarea în vigoare a unei noi legi în ianuarie 2008. Conform noii legi, autoritatea cantonală competentă poate dispune unui străin interdicția de părăsire a teritoriului care i-a fost atribuit sau de intrare într-o anumită regiune, dacă „în privința străinului a fost emisă o ordonanță de îndepărtare de pe teritoriu sau expulzare, care a intrat în vigoare și anumite aspecte ridică temeri că nu va părăsi Elveția în termenul prevăzut sau că nu va respecta termenul stabilit pentru părăsirea teritoriului.” În cazul în care străinul nu respectă o astfel de interdicție, autoritatea cantonală competentă poate dispune detenția acestuia pe durata pregătirii deciziei privind șederea sa sau pentru a asigura executarea ordonanței de îndepărtare.

SUI / Jusic
(4691/06)

Hotărâre definitivă la
02.03.2011

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2011)302*

Pentru a preveni repetarea încălcărilor legate de detenția ilegală a unui cetățean străin în așteptarea expulzării, ca urmare a nerevizuirii periodice de către autorități a condițiilor de detenție, astfel cum este prevăzut de legislația națională, potrivit hotărârii Curții, Guvernul a procedat la o schimbare a practicii. Noua practică a inclus proceduri clare pentru inspectarea statutară a detenției, la fiecare 28 de zile, inclusiv pentru contrasemnarea de către un membru al conducerii, însoțită de o listă de verificări și controale ale calității. De asemenea, în cadrul Secției de Cauze Penale a Ministerului de Interne există o echipă dedicată de Formare și Dezvoltare, care oferă asistenților sociali o formare complexă, cu privire la importanța inspectării periodice a detenției și modul de efectuare.

UK / Abdi (27770/08)

Hotărâre definitivă la
09.07.2013

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2014)134*

Pentru a preveni încălcări similare din cauza neinformării prompte de către autoritatea a solicitantului de azil cu privire la motivele arestării sale în contextul unei proceduri de azil „accelerate”, formularul IS91R (notificarea privind „Motivul reținerii și drepturile la cauțiune”) prezentat solicitanților de azil la plasarea în detenție, a fost modificat în 2002. Acesta include o rubrică care indica faptul că detenția era autorizată pentru cererile „care pot fi soluționate în cadrul procedurilor accelerate”. În plus, în iulie 2004, Ministerul de Interne a distribuit o instrucțiune către ofițerii de imigrație responsabili cu completarea formularelor, în care se preciza că trebuie să includă toate motivele pentru care detenția este considerată adecvată și nu doar să se concentreze pe unicul motiv în baza căruia detenția este autorizată pentru procesarea unei cereri de azil în cadrul procedurii accelerate.

UK / Saadi (13229/03)

*Hotărâre definitivă la
29.01.2008*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2010)67*

6. VICTIMELE TRAFICULUI DE FIINȚE UMANE

Pentru a preveni încălcări similare în legătură cu traficul de persoane în scopul exploatarea sexuală și decesul acesteia, traficul de ființe umane a fost incriminat în Cipru în 2007, în urma acestei cauze. Ulterior, au fost introduse restricții privind regimul de vize și a fost anulată viza de „artist”. Autoritățile cipriote s-au angajat să continue cooperarea strânsă cu autoritățile de monitorizare în temeiul Convenției Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de ființe umane. Mai mult, autoritățile ruse au adoptat o serie de măsuri generale pentru prevenirea traficului de persoane. De exemplu, în 2003, Federația Rusă a incriminat traficul de ființe umane, inclusiv recrutarea victimelor.

În ceea ce privește măsurile individuale, în 2009, trei anchetatori independenți au efectuat o nouă anchetă, în Cipru, inclusiv cu privire la acuzațiile referitoare la traficul de ființe umane. A doua investigație a examinat circumstanțele recrutării reclamantei în Federația Rusă. În 2013, procurorul general al Ciprului a decis să pună sub urmărire penală doi ofițeri de poliție pentru abuz de putere și pe angajatorul Drei Rantsev, pentru răpire. Cu toate acestea, probele nu au dezvăluit nicio faptă penală care să fi cauzat decesul acesteia. În cadrul noilor investigații, de asemenea, a fost solicitată și obținută, asistența juridică din partea autorităților Federației Ruse.

Autoritățile ruse au deschis, de asemenea, anchete penale cu privire la moartea Drei Rantsev și la circumstanțele presupusei sale recrutări în Federația Rusă, prin prisma acuzațiilor de trafic de ființe umane. Investigațiile nu au dezvăluit nicio probă care să susțină acuzațiile invocate conform cărora ar fi fost recrutată în Federația Rusă. În anul 2011, s-a decis neînceperea urmăririi penale, din lipsa unor elemente obiective care să susțină acuzațiile. Reclamantul nu a contestat decizia. Cu toate acestea, autoritățile ruse au informat că ancheta poate fi redeschisă în cazul în care ancheta autorităților cipriote va scoate la iveală noi informații.

Pentru a preveni încălcări similare legate de traficul de persoane și exploatarea prin muncă agricolă a reclamanților migranți, Codul penal din 2019 a consolidat prevederile anterioare, incriminând infracțiunile de trafic de ființe umane (TFU) și exploatarea sexuală, a extins sfera răspunderii penale și a consolidat protecția victimelor. În 2019, în urma unui recurs *pro lege* depus de procurorul Curții de Casație, jurisprudența Curții de Casație s-a modificat, și în prezent instanțele aplică definiția „traficului de ființe umane în scopul exploatarea prin muncă” cu respectarea cerințelor articolului 4 din Convenția Europeană privind Lupta împotriva Traficului de Ființe Umane. Pedepsele aplicate sunt printre cele mai aspre impuse de instanțele din țările UE pentru infracțiuni similare. Modificările legislative ulterioare au extins dreptul victimelor de a solicita despăgubiri de la stat prin acțiune civilă.

Pentru identificarea cazurilor de TFU în scopul exploatarea prin muncă, Inspectoratul Muncii efectuează inspecții la locurile de muncă, inclusiv la ferme și în activitățile agricole. În plus, Unitatea Antitrafic a Poliției desfășoară, în mod regulat, inspecții în bordeluri, baruri și saloane de masaj, precum și la locuri de muncă cum ar fi șantiere industriale, ateliere artizanale, spălătorii de haine și spălătorii auto, unități agricole, crescătorii de animale și piscicole, hoteluri, șantiere etc. Statisticile relevante prezentate arată o creștere a numărului de inspecții, precum și de anchete, urmăririi penale și condamnări pentru trafic de ființe umane.

În plus, a fost înființat un Birou al Raportorului Național pentru Combaterea TFU pentru prevenirea și identificarea promptă a victimelor TFU, asigurarea protecției și asistenței victimelor, coordonarea și asigurarea unei cooperări eficiente a tuturor actorilor naționali și internaționali implicați în domeniu, precum și îmbunătățirea colectării datelor. În 2019, Biroul Raportorului Național, în cooperare cu Centrul Național de Solidaritate Socială al Ministerului Muncii a lansat un mecanism de referire multidisciplinar responsabil cu coordonarea resurselor naționale disponibile

CYP și RUS / Rantsev
(25965/04)

Hotărâre definitivă la
10.05.2010

Rezoluție finală CM/
ResDH(2017)95

GRC / Chowdury și
alții (21884/15)

Hotărâre definitivă la
30.06.2017

Rezoluție finală CM/
ResDH(2020)179

pentru sprijinirea victimelor, inclusiv îngrijire medicală, cazare, suport psihologic și asistență pentru returnarea voluntară a acestora și pentru colectarea datelor relevante.

Potrivit hotărârii Curții, 35 (treizeci și cinci) dintre reclamanți au fost identificați de Ministerul Migrației drept victime ale traficului de ființe umane sau ale violenței. Tuturor li s-a acordat un permis de ședere și de muncă cu posibilitatea de prelungire. Șapte dintre reclamanți nu au solicitat permis de ședere și nici de muncă, aparent pentru că au părăsit țara.

În scopul asigurării unei protecții victimelor traficului de ființe umane în scopul exploatării sexuale conform cerințelor Convenției, cadrul legislativ privind traficul de ființe umane (TFU) a fost îmbunătățit. În 2013, în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, a fost înființat Biroul Raportorului Național pentru combaterea infracțiunii de TFU în scopul exploatării, cu scopul de a supraveghea și coordona înființarea și funcționarea Sistemului național de recunoaștere și referire a victimelor traficului de persoane. Numărul echipelor de poliție pentru combaterea traficului a fost majorat. În 2016, a fost creată o subcomisie parlamentară privind TFU. În 2019, a devenit operațional Mecanismul Național de Orientare, asigurând formarea pentru toți profesioniștii (judecători, procurori, colaboratori ai organelor de drept, asistenți sociali etc.) care se ocupă de victimele traficului de persoane. În perioada 2018-2020, procurorul Curții de Casație a emis trei circulare adresate tuturor procurorilor, solicitându-le să acorde o atenție deosebită cazurilor de TFU și să ofere, în mod periodic, informații cu privire la acțiunile întreprinse în acest domeniu. De asemenea, judecătorii, procurorii și ofițerii de poliție eleni au participat la o serie de instruiți dedicate, în mod special, protecției victimelor TFU. Au fost prezentate statistici privind numărul de intervenții, investigații ale poliției și proceduri judiciare în contextul traficului de ființe umane, demonstrând eforturile continue și rezultatele obținute în acest domeniu.

Potrivit hotărârilor Curții, reclamantele au fost identificate ca victime ale traficului de ființe umane și li s-a acordat protecție și un permis de ședere. În ambele cazuri, polițiștii au depus toate eforturile posibile pentru a identifica suspectii infracțiunilor săvârșite.

GRC / L.E. (71545/12)

*Hotărâre definitivă la
21.04.2016*

*GRC / T.I. și alții
(40311/10)*

*Hotărâre definitivă la
18.10.2019*

*Rezoluție finală CM/
ResDH(2020)314*

INDEXUL CAUZELOR

AUT / Mohammed	9
AUT / Palushi	17
BEL / Čonka	8
BEL / Kanagaratnam și alții	18
BEL / M.S.	10
BEL / M.S.S.	12
BEL / MubilanzilaMayeka și Kaniki Mitunga	18
BEL / Muskhadzhiyeva și alții	18
BEL / Riad și Idiab	19
BEL / Yoh-Ekale Mwanje	17
BGR / Al-Nashif și alții	10
BGR / Ponomaryovi	14
BIH / Al Hamdani	11
BIH / Al Hamdani nr. 2	11
BIH / Al Husin	11
CYP și RUS / Rantsev	23
CZE / Rashed	20
CZE / Rashed	20
DNK / Biao	16
FRA / A.M.	20
FRA / Amuur	17
FRA / I.M.	9
FRA / Koua Poirrez	14
FRA / Mugenzi	15
FRA / Popov	19
FRA / Senigo Longue	15
FRA / Tanda-Muzinga	15
GER / Niedzwiecki	14
GRC / Chowdury și alții	23
GRC / Dougoz	18
GRC / Gjirkondi și alții	14
GRC / Kolonja	15
GRC / L.E.	24
GRC / M.S.S.	12
GRC / Mathloom	20
GRC / Rahimi	13
GRC / S.D.	20

GRC / Sakir	14
GRC / T.I. și alții	24
ITA / Ben Khemais	7
ITA / Hirsi Jamaa și alții	9
ITA / Saadi	7
ITA / Sharifi și alții	13
LIT / Guljiev	15
LVA / Longa Yonkeu	21
LVA / Nassr Allah	21
MKD / Ljatifi	11
MLT / Abdullahi Elmi	19
NLD / Jeunesse	15
NLD / Salah Sheekh	7
NLD / Tuquabo-Tekle și alții	16
POL / Shamsa	21
ROM / Abou Amer	11
ROM / Kaya	11
ROM / Lupsa	11
SUI / Jusic	21
SUI / Nada	16
SWE / Bader și Kanbor	7
SWE / F.G.	8
TUR / Abdolkhani și Karimnia	9
TUR / D. și alții	10
TUR / Jabari	10
UK. / Abdi	22
UK. / Hode și Abdi	16
UK. / O'Donoghue	16
UK. / Saadi	22
UK. / Sufi și Elmi	8

www.coe.int

Consiliul Europei este organizația lider în domeniul drepturilor omului pe continentul european. Aceasta include 46 de state membre, inclusiv toate statele membre ale Uniunii Europene. Toate statele membre ale Consiliului Europei au semnat Convenția Europeană a Drepturilor Omului, un tratat conceput să protejeze drepturile omului, democrația și preeminența dreptului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului supraveghează punerea în aplicare a Convenției în statele membre.